

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16791

гр. София, 10.05.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 31 СЪСТАВ, в закрито заседание на десети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ

като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ Частно гражданско дело № 20221110136136 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 248 ГПК.

Образувано е по молба от 12.04.2023 г. на С. М. за допълване в частта за разноските на Определение от 13.03.2023 г. по ч.гр.д. № 36136/2022 г. на СРС, с което заповедта за изпълнение е обезсилена.

Твърдят, че при обезсилване на заповедта за изпълнение се дължат разноси от 600 лв. за адвокатско възнаграждение – 400 лв. по иска за главница и 200 лв. – по иска за мораторна лихва съгласно договор за правна помощ.

В срока по чл. 248, ал. 2 ГПК е постъпил отговор от „С. в.“ АД, в който иска определяне на размера на адвокатското възнаграждение по реда на чл. 6, т. 5 НМРАВ, тъй като възраженията срещу заповедта за изпълнение представляват единствено действие на длъжниците в заповедното производство, за което не се изискват специализирани правни познания, като подаването на възражение по чл. 414 ГПК не било сред изрично изброените случаи в НМРАВ.

Съдът, като съобрази данните по делото, намира следното:

Молбата е допустима като постъпила в срок от надлежна страна срещу акт, който подлежи на допълване в частта за разноските, и редовна съгласно чл. 102 ГПК.

Заповедното производство е уредено като едностранно, поради което именно в чл. 7, ал. 7 НМРАВ е поставено наред с други едностранни производства – производство по обезпечаване на бъдещ иск, производство по издаване на изпълнителен лист. Защитата на длъжника в заповедното производство може да се изрази в подаването на възражение по чл. 414 ГПК, подаването на възражение пред въззивния съд по чл. 423 ГПК, обжалването на разпореждането за незабавно изпълнение по чл. 419 ГПК, отправяне на искане за спиране на изпълнението по чл. 420 ГПК, обжалване на заповедта за изпълнение в частта за разноските по чл. 413, ал. 1 ГПК. По отношение на разноските на длъжника, направени в хипотези на обжалване на актовете на съда, приложение следва да намери нормата на чл. 11 от горната Наредба.

Попълването и подаването на възражение по чл. 414 ГПК също представлява вид адвокатска защита, но макар за нея да се изисква учредяване на представителна власт, тя не представлява процесуално представителство по смисъла на чл. 24, ал. 1, т. 3 ЗА и чл. 7, ал. 2 и ал. 7 НМРАВ. Това е така, тъй като по възражението заповедният

съд не дължи произнасяне, а указания до заявителя за предявяване на иск по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК. Възражението няма самостоятелен характер и е само формална предпоставка за прерастване на заповедното производство в състезателно и двустранно, а не е израз на материалноправна защита на длъжника /в този смисъл е определение № 45/23.01.2019 г. по ч. т. д. № 3074/2018 г. на ВКС, I ТО и определение № 140/19.03.2020 г. по ч. т. д. № 236/2020 г. на ВКС, II ТО/. Изрично законът освобождава длъжника от задължението да мотивира възражението си, което обуславя извод, че законодателят се дезинтересира от основателността на възражението. Следователно, изходът на спора относно материалното право на кредитора не е обусловен от преценка относно обосновааност или основателност на възражението, подадено от длъжника. Ето защо, за осъществено процесуално представителство на длъжника в рамките на заповедното производство не намира приложение нормата на чл. 7, ал. 7, вр. ал. 2 НМРАВ. Доколкото предоставената правна защита и съдействие, изразяваща се в подаване на възражение по чл. 414 ГПК, не е сред изрично предвидените в Наредбата случаи, то на основание § 1 от ДР на НМРАВ възнаграждението следва да се определи по аналогия, като се изходи от вида на самото процесуално действие. За възражението е налице образец, утвърден с Наредба № Н-2/18.02.2020 г. за утвърждаване на образци на заповед за изпълнение, заявление за издаване на заповед за изпълнение и други книжа във връзка със заповедното производство, издадена от министъра на правосъдието /обн. ДВ, бр. 15 от 21.01.2020 г./. Според утвърдените образци на заповед за изпълнение към нея винаги е приложена бланка за възражение, която се връчва на длъжника и която съдържа указания за попълването □, включително за необходимостта, когато част от вземането се признава, това да се посочи изрично. Ирелевантно в случая е, че длъжникът чрез процесуалния си представител е подал мотивирано възражение срещу издадената заповед за изпълнение, тъй като това не е относимо към реда за определяне на разноските за адвокатско възнаграждение.

В случая длъжникът има право на разноски по реда на чл. 6, т. 5 НМРАВ, като разпоредбата на чл. 7, ал. 7 НМРАВ, установяваща минималния размер на следващото се адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие в производства за издаване на заповед за изпълнение остава неприложима спрямо дължимото възнаграждение за защита на длъжника срещу заповедта за изпълнение чрез депозиране на възражение по чл. 414 ГПК, която форма на защита не е обусловена от материалния интерес. Тази уредба може да се съотнесе само към заявителя, но не и към защитата на длъжника срещу заповедта за изпълнение (Определение № 3262/01.10.2017 г. по в. гр. д. № 3474/2017 г. на САС; Решение № 1341 от 19.02.2020 г. по в. гр. д. № 4109/2019 г. на СГС, II-Д въззивен състав; Определение № 11614/16.11.2022 г. по ч. гр. дело № 11675/2022 г. на СГС, I-И състав; Определение № 1292/16.02.2022 г. по ч. гр. дело № 13860/2021 г. на СГС, II-А въззивен състав).

Поради това на основание чл. 38, ал. 2 ЗА процесуалният представител на длъжника има право на разноски от 200 лв. за адвокатско възнаграждение съгласно чл. 6, ал. 1, т. 5 НМРАВ (изм. ДВ, бр. 88 от 2022 г.).

Воден от горното,

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА Определение от 13.03.2023 г. по ч.гр.д. № 36136/2022 г. на СРС в следния смисъл:

ОСЪЖДА на основание чл. 38, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 ЗА „С.в.“ АД, ЕИК:, седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Ц. Б. III“ № ..., ет. ..и ет. ..., да заплати на адв. К. Б., ЕГН:, адрес: гр. С., ул. „Г.“ № ., ет. ..., сумата от 200 лв. – адвокатско възнаграждение за безплатно процесуално представителство.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____